

Ik zeg het niet graag hardop, want sommige van mijn grootste vijanden doen het, maar ik vind dat boksen iets potsierlijks heeft. Van die grote kerels en tegenwoordig ook meiden die op elkaar staan in te hakken, het is zo stupide dat het komisch wordt. Een van de opmerkelijkste bokswedstrijden die binnen AI gespeeld wordt is die tussen Marvin Minsky en Rodney Brooks. Even voorstellen: Marvin Minsky, in 1959 samen met John McCarthy oprichter van wat later het MIT Artificial Intelligence Laboratory zou worden, samen met Papert in 1969 verantwoordelijk voor een voor het connectionisme tijdelijk vernietigend boek 'Perceptrons', bedenker van 'frames', schrijver van het serieuze boek 'The society of mind' en van behoorlijk wat minder serieuze science fiction, etc., etc.

Aan de andere kant Rodney Brooks, de huidige directeur van het MIT Computer Science and Artificial Intelligence Laboratory, zowat in zijn eentje verantwoordelijk voor een totale vernieuwing van het robotica onderzoek eind jaren 80, schrijver van artikelen die door de reviewers werden geweigerd maar nu behoren tot de meest geciteerde van AI, betrokken bij de ontwikkeling van robots die nu op Mars rondscheuren, en inmiddels proberend rijk te worden middels a) een bedrijf voor robot-poppen en b) het schrijven van een BVGP-boek (Bedoeld Voor het Grote Publiek). Het zijn dus allebei zwaargewichten die raak kunnen slaan.

Beiden hebben een totaal andere opvatting van wat nu eigenlijk de kern van AI is. In een notendop is het verschil dat AI zich volgens Minsky allereerst moet richten op **denken**, en volgens Brooks juist op **doen**. Ze hebben dus een robbertje te knokken, en bovendien zitten beiden er totaal niet mee om rechtstreeks op de man te spelen. Zo zegt Brooks bv.:

"Marvin Minsky, cofounder of the MIT AI lab and a consultant to Stanley Kubrick on [the movie] 2001 back in 1967 and 1968, helping him to envision HAL, decided to get the pesky vision problem solved once and for all in 1966. We still have not gotten very far with that summer project here in [the year] 2001. Unfortunately, Marvin still did not get it after his failure to solve vision in a single summer, and he continued to belittle what I consider to be the truly hard problems for the next thirty years."

Die stomme Marvin heeft het dus nog steeds niet door. Je hoort Brooks tevreden zijn over zijn zojuist uitgedeelde dreun. Maar Minsky heeft het nauwelijks gevoeld:

PIM HASSELAGER

PIM-0!
MAAR VOOR WIE?

“AI has been brain-dead since the 1970s,” said AI guru Marvin Minsky in a recent speech at Boston University.”

Tja, zoiets komt hard aan natuurlijk. Brooks heeft zich wel geprobeerd te verweren met de opmerking dat olifanten geen schaak spelen maar die verdediging lijkt toch niet helemaal sluitend. Bovendien beukt Minsky vrolijk door: Wat Brooks en consorten aan het doen zijn lijkt veel op het bouwen van draaischijven die gebruikt werden in hele ouderwetse printers : Het beweegt wel, maar het heeft met het waarom daarvan (het bedenken van wat de tekst moet zijn) niets te maken. Louter doen zonder denken is geen AI volgens Minsky, en hij haalt uit pure frustratie nog maar eens wild uit:

“Minsky lamented the state of the lab he founded more than 40 years ago. “The worst fad has been these stupid little robots,” said Minsky. “Graduate students are wasting 3 years of their lives soldering and repairing robots, instead of making them smart. It’s really shocking .”

Schokkend inderdaad. De wedstrijd lijkt wat uit de hand te lopen. Maar het wordt nog erger:

“Minsky’s first interaction with the Cog project was to crash and flame an informal presentation to graduate students Bryson was giving at the AI Lab. Minsky’s objection to the project was that building a sophisticated robot like Cog forces graduate students to spend a large portion of their time on lowly hardware problems that won’t qualify them for good research jobs later on. Instead, he says, Cog should be built as a software simulation because robotics research is really a software problem. It sounds like a simple point, but it took Minsky nearly 1 1/2 hours to make it, during which time he permitted little interruption. MIT professor and Cog team member, Lynn Stein finally blew a fuse and demanded that Minsky give someone a chance to respond, but Minsky refused, complaining that “everyone else talks so slowly.” When Brooks, who had been tied up in a faculty interview, finally heard of the carnage he raced to the scene and heatedly defended the project. Later, Brooks sent Minsky a polite e-mail message thanking him for his attendance and challenging him to an open debate about Cog. Minsky, however, after initially agreeing to the debate,

stopped answering Brooks’s mail .”

Stel je voor dat je als eenvoudige PhD student nog wat bibberend een van je eerste presentaties staat te houden en de Grote Baas komt binnengestormd om jouw project en de hele basis daarvan anderhalf uur lang (!) met de grond gelijk te maken. Over onder de gordel slaan gesproken. Wel komisch voor de toeschouwers natuurlijk.

Brooks neemt in zijn boek weer wraak door Minsky’s optimistische toekomstvisie belachelijk te maken (Minsky heeft wel eens wat geroepen over de mogelijkheid om onsterfelijk te worden door jezelf te downloaden in een computer). Minsky en anderen, zegt Brooks, *“have succumbed to the temptation of immortality in exchange for their intellectual souls .”* Brooks vindt het erg grappig dat de grote doorbraken voorspeld werden precies op het moment dat Minsky en consorten zelf zo rond de 70 zouden zijn: *“They were each, in their own minds, going to be remarkably lucky, to be in just the right place at the right time .”* Ook tamelijk laag gemikt, maar toch wel weer goed voor wat gegniffel. Jammer alleen dat Brooks in zijn eigen boek ook allerlei voorspellingen doet over nuttige nieuwe technologieën die zo rond de tijd dat hijzelf 70 wordt zouden moeten gaan werken.

Het is op dit soort momenten dat ik altijd een beetje uitgelachen raak en zap naar een boeiender wedstrijd. Schaken bijvoorbeeld of het WK bonsai boompje knippen. Kinderachtig spelletje eigenlijk, dat boksen. Waarom gaan die mannen niet samenwerken in plaats van elkaar de hersens in te slaan? Me dunkt dat het nodig is, want onze robotjes kunnen nog steeds verdacht weinig zien en doen, en van enige common sense in onze computers is ook nog steeds geen sprake. Om over een combinatie van die elementen nog maar te zwijgen.

Minsky, Marvin (1985). The Society of Mind. Simon & Schuster.

Brooks, Rodney (2002). Robot: The future of flesh and machines. Penguin.